

LENINA KAROGS

Iznāk kopš 1950. gada
29. marta
Maksa 3 kap.

Preiļu rajona laikraksts

Nr. 30 (6034)
OTRDĪEN
1990. gada 13. marta

Latvijas KP rajona komitejas plēnums

11. martā notika Latvijas KP Preiļu rajona Komitejas ārkārtas plēnums. Tajā tika izskatīti Latvijas KP Centrālās Komitejas 6. martā notikušā plēnuma rezultāti. Informāciju šajā jautājumā sniedza partijas rajona komitejas pirmais sekretārs P. Romanovs.

Latvijas KP Centrālās Komitejas plēnums, kā zināms, nolēma 6. aprīlī sasaukt Latvijas Kompartijas XXV kongresu. Šajā sakarībā Latvijas KP rajona komitejas plēnums grozīja savu iepriekšējo lēmumu par partijas rajona organizācijas konferences sarīkošanu 7. aprīlī. Tika noņemts partijas rajona organizācijas konferences sarīkot 31. martā. Tajā paredzēts noklausīties informāciju par politisko situāciju rajonā un ievēlēt Latvijas Kompartijas XXV kongresa delegātus. Konferences otrā daļa jāsarīko mēneša laikā pēc Latvijas Kompartijas XXV kongresa. Tad tiks ievēlēti partijas rajona organizācijas vadošie orgāni.

Pārstāvniecības norma uz konferenci paliek iepriekšējā — viens delegāts ar lēmējbalss tiesībām no 5 PSKP biedriem. Rajona konferences delegātu izvirzīšana pirmorganizācijās jāpabeidz līdz 25. martam.

Latvijas KP rajona Komitejas ārkārtas plēnums izskatīja arī organizatorisku jautājumu. Sakarā ar dzīvesvietas maiņu V. Korotkovs tika atbrīvots no Latvijas KP rajona Komitejas locekļa un partijas rajona komitejas biroja locekļa pienākumiem.

Aicinājums

LATVIJAS PSR TAUTAS
DEPUTĀTU VĒĻĒSANĀM
IZVEIDOTĀ 160. PREIĻU
VĒĻĒSANU APGABALĀ.
(PREIĻU PILSĒTA,
PREIĻU, SAUNAS,
UPENIEKU, GALĒNU UN
STABULNIEKU CIEMI)
VĒĻĒTĀJIEM

Jebkuras sabiedrības attīstība nav iedomājama bez politiska rakstura pretrunām tās iekšienē, bez cīņas starp sabiedrībā pastāvošajiem politiskajiem spēkiem.

Mūsu rajons šinī ziņā nav izņēmums. Taču šodien nav svarīgi, kādu partiju vai organizāciju pārstāv tautas deputātu kandidāti, bet ir svarīgi, kādas ir deputāta kandidāta cilvēciskās, lietišķās un profesionālās īpašības.

Uzskatām, ka šīs īpašības piemīt LKP Preiļu rajona komitejas loceklim Viktoram Solovjovam. Tāpēc aicinām 18. martā — Latvijas PSR tautas deputātu vēlēšanu dienā — nodot savu balsis par mūsu rajonā dzīvojošo deputāta kandidātu 160. Preiļu vēlēšanu apgabalā — Preiļu siera rūpnīcas direktoru Viktoru Solovjovu.

(Aicinājums pieņemts Latvijas KP rajona komitejas plēnumā 1990. gada 11. martā)

Latvijas PSR tautas deputātu kandidāti

Viktors Savvas d. Solovjovs

Dzimis 1948. gada 28. februārī Preiļu rajona Silajānu ciemā. Beidzis Riebiņu astongadīgo skolu, Rīgas 17. mākslas arodskolu, Leningradas Kirova vārdā nosaukto mežtehniko akadēmiju un Augstāko partijas skolu. Inženieris-tehnologs.

Darba gaitas sācis kā strādnieks Preiļu sadzīves pakalpojumu kombinātā. Strādāja par galdnieku, mēbeļu ceha meistaru, inženieri-tehnologu, SPK direktora vietnieku. 13 gadus nostrādājis dažādos amatos republikas partijas orgānos, apmēram sešus no tiem — LKP CK aparātā un Preiļu rajona partijas komitejas pirmā sekretāra amatā.

Pašreiz agrofīrmas «Sarkanais Oktobris» ģenerāldirektora pirmais vietnieks — siera rūpnīcas direktors. Precējies. Audzina divus dēlus.

LKP CK locekļa kandidāts, LPSR Augstākās Padomes deputāts.

Pēc rakstura V. Solovjovs ir taktisks, pieklājīgs, nosvērts, optimists, apveltīts ar dzīves gudrību, pārdzīvojis cilvēku likteņiem. Vienmēr un visur viņa uzmanības centrā ir bijis cilvēks.

Tautas deputātu kandidāts uzskata, ka jaunievēlētai LPSR Augstākajai Padomei nepieciešams panākt:

— padomju varas pilnīgumu visos līmeņos;

— suverēnās Latvijas līdztiesību atjaunotās federācijas sastāvā, Latvijas tautsaimniecības pārkārtošanu uz tirgus ekonomikas pamata. Par republikas suverenitātes pamatu jāklūst patstāvīgam darba kolektīvam.

Tautas deputātu kandidāts iestājas:

1. Pret savienības un republikas resoru diktātu, birokrātiju, par sociālo taisnīgumu, katra republikas cilvēka aizsardzību neatkarīgi no tautības, par katru tiesībām uz darbu, līdztiesībām visu Latvijā dzīvojošo tautu pārstāvju vidū, par garantētām tiesībām attīstīt savu kultūru visām nacionālajām grupām, iegūt izglītību dzimtajā valodā.

2. Par jauno likumu par īpašumu, zemi un pensijām pieņemšanu. Minimālās pensijas paaugstināšanu līdz iztikas minimumam, valstiskās palīdzības sniegšanu maznodrošinātām jaunām ģimenēm. Apmaksātu atvaļinājumu ilguma regulēšanu, «darba sestdienu» atcelšanu, darbaļaužu reālo ienākumu paaugstināšanu, viņu dzīves apstākļu uzlabošanu.

3. Par konkrētās praktiskas palīdzības sniegšanu rajona vadībai, uzņēmumu, organizāciju, saimniecību vadītājiem sociālo jautājumu risināšanā: dzīvokļu celtniecība, skolu, medicīnas iestāžu, klubu, bibliotēku materiālās bāzes nostiprināšana.

Par lauksaimniecības prioritātes realizāciju darbos nevis vārdos, lauksaimniecības produkcijas pārstrādes un uzglabāšanas bāzes radīšanu rajonā.

Par ceļu tīkla, telefonizācijas un gāzifikācijas attīstību. Ekoloģisko problēmu risinājums.



Tautas deputātu kandidāts labi zina rajonu, tā cilvēkus, viņu problēmas. Viņš reāli novērtē situāciju, redz rajona attīstības perspektīvas.

Biedri vēlētaji!
Vēlēšanu dienā atdosim savas balsis par Viktoru Solovjovu!
Uzticības personas

Aicinājums 160. Preiļu vēlēšanu apgabala vēlētajiem

18. marts — vēlēšanu diena ir pavisam tuvu. Mūsu kandidāti:

1. Valentīna Boleslava m. ZEILE — LU docente, ekonomisko zinātņu kandidāte;

2. Viktors Savvas d. SOLOVJOVS — agrofīrmas «Sarkanais

Oktobris» ģenerāldirektora vietnieks, Preiļu siera rūpnīcas direktors.

Rūpīgi apsvērsim, par kuru kandidātu balsot, kuram uzticēt savu interešu aizstāvību Augstākajā Padomē, savā vārdā ļaut pieņemt galvenos republikas lēmumus.

Iepazīsimies ar katra vēlēšanu programmu, priekšroku dosim tam, kas visvairāk izceļas ar kompetenci, lietišķumu, tālredzību.

Mums kopīgi jāizveido principiāli jauns parlaments, no kura būs atkarīga Latvijas nākotne, visu tās iedzīvotāju labklājība.

Esiet aktīvi sava likteņa lēmēji!

Izvēlieties, par kuru kandidātu balsosiet, un 18. martā aplieciniet to savā vēlēšanu iecirknī.

A. POSEIKO,
vēlēšanu apgabala komisijas priekšsēdētājs

Tautas kontroles rajona komitejā

Finansu disciplīnas pārkāpumi

Tautas kontroles rajona Komiteja no Līvānu ugunsdzēsēju daļas bijušā darbinieka V. Jančuka saņēma pārkāpumu par finansu disciplīnas pārkāpumiem. Par remontu un celtniecības darbiem ugunsdzēsēju daļas darbinieki nopelnīto nav saņēmuši, alga tikai aprēķināta dažiem darbiniekiem. Vadība solījās par šo summu nopirkt televizoru. Bet televizora nav, tāpēc cilvēki grib zināt, kā izmantot līdzekļi. Ir

pierakstījumi par remontu un celtniecības darbiem, ko izdarījuši kooperatīvi. Ugunsdzēsēju daļas teritorijā atrodas neizmantota automašīna, no kuras nomontē atsevišķus mezglus.

Noskaidrots, ka remontu un celtniecības darbus veica daudzi profesionālās ugunsdzēsēju daļas darbinieki, bet alga aprēķināta tikai dažiem. To saņēma daļas priekšnieks Solks. Iegūtie 257,07 rubļi tika izmantoti šādi: no-

pirkta tējas servīze par 25 rubļiem un divas galda lampas (24 rubļi), maksāts par ūdensvada remontu, atkritumu izvešanu un tā tālāk. Taču šos maksājumus apliecināšu dokumentu nav. Pārbaudes dienā seifā vēl glabājās 132 rubļi.

Atklāti arī vairāki citi gadījumi, kad uzrakstīti darba norīkojumi un aprēķināta nauda, bet attiecīgie cilvēki ne par vienu, ne par otru neko nezina.

1988. gada 30. marta Iekšlietu ministrijas Ugunsdzēsības pārvalde noslēdza ar kooperatīvu «Rubīns» līgumu par ēku kapitālo remontu. Pārbaudē Konstatēts, ka kapitāli remontējot Līvānu ugunsdzēsēju daļas ēkas, kooperatīvs izdarījis pierakstījumus par 2563 rubļiem. Ir arī vairāki citi kooperatīva statūtu pārkāpumi.

Patiesībai atbilst arī fakts, ka ugunsdzēsēju daļas teritorijā atrodas automašīna braukšanas kārtībā, kura nav ņemta uzskaitē.

Vainīgās personas tiks sauktas pie atbildības.

Tagad tiek apsekti visu to pilsoņu dzīves apstākļi, kuri grib stāties rindā. Iesniegumi reģistrēti.

Jautājums noņemts no kontroles.

L. KIRILLOVA

Noņemts no kontroles

Tautas kontroles rajona komiteja 1989. gada oktobra sēdē izskatīja jautājumu par likumdošanas prasību ievērošanu, ņemot uzskaitē un sadalot dzīvokļus, kā

arī atbildot uz strādājošo iesniegumiem un sūdzībām «Lauktechnikas» rajona apvienībā.

Toreiz tika norādīts, ka ir atsevišķi gadījumi, kad likum-

došanas prasības netika ievērotas. Tautas kontroles rajona komiteja uzdeva novērst trūkumus. Lēmums izskatīts ražošanas saņaksmē un arodkomitejas sēdē.

LKP: pa kuru ceļu?

Būsim reālisti...

Komunistiem tagad ir grūts laiks. Jāatbild uz jautājumiem: «Ko darīt? Pa kādu ceļu iet tālāk?» Izvēle ir plaša, taču Latvijas komunistiem ir tikai trīs ceļi. Pirmais — dibināt neatkarīgu Latvijas Komunistisko partiju, otrs — patstāvīga Latvijas Komunistiskā partija uz PSKP platformas, trešais — vissmagākais, bet tajā pašā laikā arī visvienkāršākais: izstāties vispār no partijas. Pirmajam un otrajam ceļam ir daudz kā kopēja, taču galamērķis atšķirīgs. Pirmajā gadījumā — republikas izstāšanās no PSRS, otrajā — padomju federācijas atjaunināšana, pamatojoties uz PSKP platformu partijas XXVIII kongresam. Tieši šis galamērķis arī ir abu partiju esošo strāvo-

jumu klupšanas akmens, un kompromīss te diez vai iespējams. Kas gaida nākotnē, nevienam nav zināms, bet patlaban mēs dzīvojam Padomju Savienībā, un tāpēc ir jāreķinās ar to, nevis jāsteidzas notikumiem priekšā.

Iepazīnies ar Latvijas Neatkarīgās komunistiskās partijas programmatiskajiem dokumentiem un noklausies diskusiju Rīgā notikušajā neatkarīgās Latvijas Komunistiskās partijas atbalstītāju konferencē, sāku domāt: vai viss būs tā, kā lecerējuši šīs partijas piekritēji? Sašķelšanās ir panākta, viss liekas ir tik vienkāršs, turklāt arī paraugs ir — Lietuva. Gribu jautāt neatkarīgās partijas piekritējiem «Kāpēc tas viss darīts — LKP atjaunināšanai vai tās kā komunistiskās partijas novākšanai no politiskās arēnas?».

Vispirms ir jāsaprot, ka republika, gribam to vai nē, atrodas PSRS sastāvā, un no šīs realitātes nekur neiziesim. Iet uz situācijas saasināšanu republikā un saikņu saraušanu ar PSKP — tas, maigi izsakoties, ir nepārdomāts solis. Paskaidrošu šo domu tuvāk un uzdošu jautājumu: «Kas aizstāvēs republikas intereses, ja Latvijas Komunistiskā partija izstāsies no PSKP?». PSKP vienmēr rēķināsies tikai ar to partiju, kura iestājas par federācijas atjaunināšanu un ir

viena no PSKP sastāvdaļām. Neatkarīgās partijas pārstāvis, ja arī piedalīsies PSKP sēdēs, tad tikai kā pārstāvis — bez lēmējbalss tiesībām, un viņi nekādi nevarēs ietekmēt attiecīgu partijas dokumentu pieņemšanu, bet ar piketiemi Kremli neko daudz nepanāks. Tāpēc republikas intereses PSKP varēs aizstāvēt vienīgi tā partija, kura ir patstāvīga, taču — PSKP sastāvā.

Izskatot šo jautājumu tālāk, mēs redzam, ka patlaban Latvijas Komunistiskajā partijā komunistu — latviešu ir 38—39 procenti. Šķelšanās rezultātā, kurš patlaban notiek, iegūsim divas partijas, kurās būs sadalījušas ne tikai ideoloģiski, bet arī pēc nacionālajām pazīmēm. Lai gan dažādu tautību cilvēki būs gan vienā, gan otrā partijā, tomēr Latvijas Neatkarīgās komunistiskās partijas pamatu veidos komunisti — latvieši, bet uz PSKP platformas palikušās partijas — citu tautību komunisti. Iedomāsimies, ka viss tā arī noticis, un paskatīsimies, kas būs tālāk.

Pirmkārt, atteikšanās no komunistiskās idejas, cenšanās izmainīt partijas nosaukumu novedīs pie Latvijas Neatkarīgās komunistiskās partijas likvidēšanas, un tās vietā radīsies sociālistiska vai demokrātiska, vai nacio-

nāla partija. Tas — kā nu izlems pašī šīs partijas biedri.

Otrkārt, no neatkarīgās partijas Programmas un Statūtu projektiem izriet, ka iespējama frakciju un grupu veidošana pēc interesēm, profesijām, tautībām. Tas radīs citu partijas iekšēnē, jo katra grupa priekšplānā izvirzīs savas, nevis visas partijai kopīgas intereses. Galu galā šī partija sašķelsies dažādos strāvumos un kā partija noies no politiskās skatuves, bet — ja arī nē, tad reāla spēka tai nebūs.

Viss iepriekš teiktāls nav patiesība pēdējā instancē, bet gan mēģinājums parādīt notikumu attīstības iespējamus variantus. Iespējams, šīs domas jau ir izskanējušas presē, taču, lūdzu, plaģiātā mani nevainot — tas ir mans personiskais viedoklis šinī jautājumā.

Gribu izteikt arī savu viedokli par to, kā visas partijas un kustības tagad runā tautas vārdā un aizstāv tās intereses. No dažiem datiem izriet, ka republikā ir vairāk nekā 30 partiju un kustību, kuras pauž attiecīgas iedzīvotāju daļas intereses. Tā tam arī jābūt, jo partijas tamdēļ arī tiek dibinātas, lai paustu attiecīgas iedzīvotāju daļas uzskatus un aizstāvētu tās intereses. Ja runājam par visas tautas

interesu izteikšanu, tad vienlaidīgi iznāk, ka tiek paustas ideoloģisku, nesamterināmu pretinieku intereses, jo arī viņi ir tautas pārstāvis. Bet pie mums bieži rodas situācijas, kad nesamterināmie pretinieki «aizstāv» viens otra intereses. Ar tautas vārda piesaukšanu jāpielietas ļoti uzmanīgi, jo tauta nav mītnojošs pulis. Tautu veido atsevišķas personības ar savām domām un līgām, un tauta savu izvēli izdarīs pati, bet nevis mītnojoša puļa vadībā.

Gribu aicināt visus komunistus, noskaidrojot savas pozīcijas, atteikties no emocijām, bet gan apspriest jautājumu partijiski, atklāti un godīgi, bez dažādu birku piekarināšanas. Domāsim par konstruktīvu dialogu, bet nevis par savu ambīciju apmierināšanu. Ja komunistu partijas idejas neapmierina, būs godīgāk un labāk nolikt partijas biedra karti un izvēlēties tās kustības, kuras tuvākas sirdij. Cilvēki mūs, komunistus, nesapratis, ja sāksim viens otru apliet ar dubļiem un galu galā kā partija pazaudēsīm uzticību galīgi, lai kurā partijā mēs arī nepaliktu. To mūsu pretinieki arī gaidīt gaida.

V. VOLKOVS,

PSKP biedrs kopš 1977. gada (Līvānos)

Cik dosim zemei, tik saņemsim pretī

Cetrdesmit gadus Latvijā pastāv kolhozi. Un cetrdesmit gadus zeme nav pietiekoši kopta un mēslota. Ir daudz platību, kas šajā ilgajā laikā posmā nav saņēmušas organisko mēslojumu nemaz. Zeme noplicināta līdz pēdējai robežai, ar minerālmēsliem un ķīmikālijām saindēta tā, ka augsnē vairs nav dzīvas radības — slieku, tārpiņu, vaboliņu, par zemesvēzi nerunājot. Zeme, ar smago tehniku sablētota, kļuvusi nedzīva, neelpo, tajā necirkulē gaiss. Un kādu atdevi no šādas novārdzinātas zemes var gaidīt? Vien nezales aug.

Latvijas zelttraktuves — zeme. Būsim tik bagāti, cik dzīla un sakopta būs mūsu zemes aramkārtā. Tas ir skaidrāks par skaidru. To labi saprotam, bet turpinām zemi postīt.

Nevar no zemes tikai ņemt, tai neko nedodot pretī. Ir skaidrāks par skaidru — zeme jā-mēslo. Bet kā to mēslojam?

Pēc oficiālajām ziņām, pagājušajā gadā katrs hektārs aramzemes rajonā saņēmis vidēji 11,1 tonnu organisko mēsli. Šis rādītājs saprotams tā: daudzi simti hektāru nav saņēmuši neko, mēslojums nonācis rušināmkultūrām, graudaugiem — niecīgās devās. Maz, gaužām maz, mūsu lauki mēsloti ar organiku, pie tam — ar nepilnvērtīgu.

Visiem salmiem vajadzētu «iziet» caur kūti. Bet tie lielāks un mazāks kaudzēs pūst laukmalās. Pavasarī salmus neērti dedzina, jo tie traucē zemes darbību.

Jā jau nevar salmus «izlaist» caur kūti, tad tos sasmalcinātus vajadzētu izklāt uz lauka, vīrsū uzstēt slāpekļa mēslojumu un ieart. Būtu labu labals mēslojums zemei. Bet to nedara.

Kolhozu sākumā bija dzīļās kūti — organiskā mēslojuma ražotnes. Pietiekoši gatavoja kūdras un kūtmēsli kompostus. Viegli nebija, bet zemi tomēr centās mēslot.

Tagad visas lopu novietnēs cementa grīdas vai ar flizitēm noklātas. Vienīgi pakaisī — no Līvāniem desmitiem kilometru vestā kūdra. Tāpēc organiskā mēslojuma praktiski nav. Tā mazumliņš (šķidrā veidā) vis ne-nonāk uz tūrumiem, bet pa grāvjiem noplūst upītēs, tālāk — lielākās ūdenskrātuvēs. Tāpēc ne tikai novadgrāvjos, bet arī ezeros ūdens kļūvis melns un smirdošs.

Agrāk zemnieks turēja tik lopu, cik mēsli vajadzēja personīgās zemes nomēslošanai. Tagad kolhozos ar to nerēķinās. Bet vai kā vajadzētu rēķināties! Kaut teiktēm dzīļās kūti. Un pie visām fermām mēsli krātuves. Ja to vietām dara, tad gaužām gausi un negribīgi.

Citās valstīs sējumu apritē augu seka — likums zemniekam. Arī pie mums kolhozu sākumā visumā tā bija. Tagad augu seka — aizmirsta lieta. Sējam, kā pagādās. Graudaugus pēc graudaugiem, kartupeļus pēc kartupeļiem... Gadiem ilgi. Un brīnāmes, ka lāgā neaug.

Pareizā augu sekā piektajā sestajā gadā noteikti jābūt aboliņam. Šī kultūra daļēji aizvieto organisko mēslojumu — augsnē, aboliņa gumīnī ražo zemei tik vajadzīgo slāpekli. Agrāk aboliņu sēja daudz, tagad tirā veidā — reti kur.

Auglīga ir tikai zemes aramkārtā. Bet mūsdienās nav ne kvalitatīvu arku, ne godprātīgu arāju. Ar tik dziļi, cik traktors velk. Nevis tos zemes vīrskārtas 22 centimetrus, bet kā pagādās. Agrāk agronomi uz važas stāvēja un mērija aruma dziļumu. Tagad to vairs nedara.

Agronomu kolhozos tagad ir daudz — galvenie, augu aizsardzības, agrokimikāli, iecirkņu agronomi un citādi. Taču aizmirsts, ka agronomam jābūt tehnologam (un ne citādi), bet viņš ir darbu izriktotājs — strādā laukkopības brigadierā, mehāniķa un citu darba organizatoru vietā.

Katru gadu notiek meliorācija. Bet dabai atkarotajās platībās kolhozos audzē nevis malzi, bet tās atvēl ganībām. Dārgs prieks, lai neteiktu vairāk.

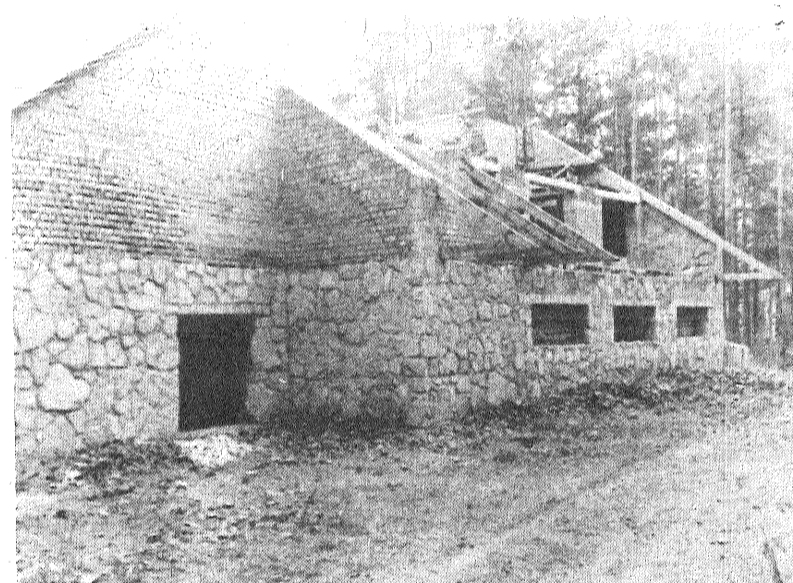
Pagājušajā gadā no hektāra graudaugu sējumu rajonā iegūta 26,6 centneru raža (bunkursvars). Klēts raža — 21,3 centneri. Gads bija labs, sliktākos gados tādu rādītāju nesasnēgt.

Bet varētu izaudzēt labākas ražas, ja zemei atdotu gadu desmitiem krāto parādu. Šis parāds — organiskais mēslojums. Mūsu parastie kūtmēsli. Ar sarpollē vien, ko iegūst ūstā ezerā un kuru paredzēts «smelt» vēl no citiem ezeriem, zemi — mūsu barotāju — nenomēslo.

Ir pēdējais laiks pagriezties ar seju pret zemes kārtīgu un regulāru mēslošanu. Citādi mūsu zemīte drīz būs tik tālu izsūkta, noplicināta, ka tajā neaugs pat smilgās.

J. GURGONS

Pirksim ideju!



Šis foto ir uzņemts, ja atmiņa nevil, pirms kādiem sešiem septiņiem gadiem. Daudziem līvāniešiem šī ievēriības cienīgā vieta ir zināma: stikla fabrikas atpūtas bāze. Būvdarbi tika uz-sākti uzņēmuma uzplaukuma laikā. Iztērēts ne viens vien simts tūkstošu tolaik vēl konvertējamo rubļu. «Finita» pienāca astondesmito gadu sākumā, kad fabrika nokļuva sarežģītā finansālā stāvoklī — sākās būvmateriālu bads.

Nesen pabiju «objektā». Skats patiešām drūms. Jūtams, ka šajā objektā tā arī nevienam nav bijis. Apkārt joprojām mētajās deficīta sarkanie kļeģeļi, dakstiņi (nav ko teikt, bagāti dzīvojam, ja jau pa šo laiku tie nav izvazāti). Kaut gan vietējie

ik pa reizei ierodas šeit — kāko paņemt.

Tomēr pašlaik vietējie ir agresīvi noskaņoti. Demokrātijas un atklātuma laikmetā viņiem ir apnikuši šie grausti kaimiņos, un to viņi it nemaz neslēpj. Avīzes jau lasa un par Daugavas programmu ir dzirdējuši. Vieni piedāvā no jauna atdot šo ēku kolhozam «Jersika», Noteikti ir arī citi varianti.

Vārdu sakot, pērkam ideju — ko darīt ar «objektu»? Varbūt tās autori tomēr būs saimnieki? Nebūtu jau slikti.

Ja nopietni, tad kurš atbildēs par šo nesaimnieciskumu? Un vai nav pienācis laiks pievērst tam uzmanību likuma aizsardzības orgāniem?

I. KOROLOVA

LSDSP: aicinājums vēlētājiem

Pārvarēsim neticību un kūtrumu

Vēlēšanu maratons turpinās. Vērojams zināms atslābums un intereses zudums vēlētājos. Var daļēji saprast cilvēkus; rit pār-būves piektais gads, bet dzīvot kļūvis vēl grūtāk. Vienkāršās tautas aktivitāte samazinās, bet ir aprindas, kur vērojams pretē-jais process.

Visus šo gadu desmitus vienīgā un vadošā partija Latvijā — LKP — sakarā ar savas autoritātes katastrofālo krišanos bija spēsta atteikties no konstitucionāli garantētajām privilēģijām.

Tajā pašā laikā, nevēlēdamās zaudēt reālo varu, tā ir spiesta pašreizējā periodā izvērst aktīvu darbību. Partijas biedru vairākums Augstākajā Padomē dotu iespēju ilgāk paturēt savas rokās varas grožus. KP konsekventi isteno savus principus — viss ir labs, kas nostiprina partiju.

Kā praktiski realizēt savu mērķi — panākt vairākumu AP? Šodien atklāti paziņot, ka KP atbalsta kādu sev vēlamu kandidātu, nozīmē viņu izgāzt vēlēša-

nās — tauta par viņu nebalsos. Tiek meklēti citi ceļi un paņēmieni. Viens no tiem ir KP vē-lamo kandidātu darbošanās caur LLS. Tiek liktas lietā arī direktoru padomes.

Var rasties jautājums: «Kāpēc Agrorūpnieciskā apvienība, Latvijas Lauksaimnieku Savienība un direktoru padomes ir leņģeresētas atbalstīt kompartijas kandidātus, jo starp šiem minētajiem vadītājiem nav tādu, kas nevēlētos pārmaiņas mūsu republikā? Gan rūpnicu direktori, gan kolhozu priekšsēdētāji iestājas par pārmaiņām ekonomikā. Dīvēžēl dzīve ir pterādījusi, ka panākt reālas ekonomiskās reformas, pastāvot pašreizējām politiskajām attiecībām PSRS kopumā, ir gandrīz bezcerīgi. Ir nobriedusi nepieciešamība pēc radikālām politiskām izmaiņām,

kuru rezultātā būtu iespējams izveidot normālu ekonomisko sistēmu, līdzīgu tai, kāda jau funkcionē daudzās pasaules valstīs.

So pārmaiņu rezultātā daudzi priekšnieki un direktori kopā ar administratīvi birokrātisko aparātu var izrādīties nevajadzīgi. Tādēļ viņu interesēs ir saglabāt, kaut vai daļēji, esošo sistēmu, nedaudz uzlabojot fasādi. Līdzīgā situācijā atrodas arī PSKP Latvijas filiāle. Politisko reformu rezultātā tā zaudētu savu varas monopoli. Patiesi demokrātiskas valsts iekārtas apstākļos KP nekad nespētu iegūt vairākumu parlamentā. Pašreizējā brīdī komunistiskā partija centīsies likt lietā visus līdzekļus, arī dažādus «fasādes» uzlabojumus progresīvu programmu veidā, iespējams — arī nosaukuma maiņas veidā, lai tikai ilgāk

spētu saglabāt savu reālo «vadošo lomu» un varas monopoli. Notikumā Austrumeiropas sociālistiskajās valstīs rāda, ka šis process nevar turpināties bezgalīgi.

Tomēr galvenā un noteicošā loma visos šajos faktos ir un būs tautas gribai. Nevienam režīms nevar pastāvēt, ja to nevēlas tauta.

Vēlētājiem ir jāpārvar neticība un kūtrums.

Cienjamie vēlētāji! Ejot pie vēlēšanu urnām balsot, jūs reāli nodemonstrēsit, kurās pozīcijās jūs stāvat. Nekādas pārmaiņas nebūs iespējamas, ja jūs paši tās negribēsiet un nepieprasīsiet.

LSDSP Līvānu kopa 1990. gada 28. februārī, Līvānos

Vienmēr strādā ar peļņu

- Cūkkopības nozares rentabilitāte: 35,4 procenti.
- Viena centnera gaļas pašizmaksa: 173,97 rubļi.
- Ieņēmumi no realizācijas: 379 tūkstoši rubļu.
- Tīra peļņa: 99 tūkstoši rubļu.
- Nodots gaļas valstij: 1585 centneri.
- Dzīvsvāra viena kilograma iegūšanai izmantotas 4,97 barības vienības.

valsūj, pašiem sejas tiesai un vēl lopbarībai. Fermas vadītājs Vladislavs Sudņiks mūsu sarunā vairākkārt uzsvēra, ka rentabilitātes pamatā ir tieši intensīva lopkopība. Ja lopņus tur, bet lekšā dod tikai izdzīvošanas tiesu, nekādu peļņu nesagaidīs. 1986. gada kolektīvs saražoja gaļas rekordaudzumu — 214

kopjiem nav par maz maksāts ne četri un ne pieci simti. Protams, arī gaļas cenai veikalā jābūt atbilstīgi augstākai. Tas nebūs aplami. Tas būs godīgi pret cilvēkiem, kuri vārda tiešā nozīmē brien pa mēsliem no rīta līdz vakaram.

Vladislavs Sudņiks pastāstīja par nodomu kopā ar saviem laudim ņemt fermu rentē. Uz galvošanu — labums būtu ne tikai pašiem, bet arī saimniecībai. Taču no idejas iznāca ētiks.

AICINĀJUMS

Preiļu rajona iedzīvotājiem

Iniciatīvas grupa griežas pie rajona iedzīvotājiem ar aicinājumu atbalstīt ideju par krievu-latgāļu kultūras biedrības izveidošanu Preiļu rajonā.

Iniciatīvas grupa uzskata, ka biedrībai jābūt sabiedriskai politiskai organizācijai.

Tiek ierosināta darbības programma šādos virzienos.

1. Politiskā darbība:
 - visu līmeņu vietējo padomju deputātu kandidātu izvirzīšana un atbalstīšana, palīdzības sniegšana ievēlētājiem deputātiem viņu darbībā;
 - savas attieksmes izstrādāšana pret politiskajiem procesiem sabiedrībā un šīs attieksmes darīšana zināma rajona iedzīvotājiem rezolūciju veidā, kuras tiek publicētas presē.

2. Kultūras jomā paredzēts darboties šādos virzienos:

- vēsturisku materiālu vākšana par visu rajonā dzīvojošo nacionālīšu dzīvi, sadzīvi un sociālo dzīvesveidu, to sistematizēšana. Rezultātus publicēt presē, gan organizējot konferencēs par vēstures materiāliem;
- folkloras ansambļu veidošana. Sajā nolūka vākt folkloras materiālus, atjaunot Latgales teritorijā ilgi dzīvojošo krievu, baltkrievu, ukraiņu, poļu tautas tērpus;
- vākt materiālus par kultūras darbiniekiem, kuri nākuši no Preiļu rajona un visas Latgales.

3. Biedrība darbosies ekoloģijas jomā.

4. Aizsargāt visu sabiedrības locekļu personības tiesības, kā arī visu to, kas lūdz palīdzību, tiesības visās dzīves un darbības jomās.

Savus priekšlikumus lūdzam izteikt pa tālruni 21747 un 22081 (darba laikā), kā arī — 22620 (pēc plkst. 18.00).

Iniciatīvas grupa
1990. gada 5. martā

Rajona lauki: lopkopība



ATTELA: čaklākie cūkkopji Viktorija Utināne, divas Annas Daugavvanagas un Pēteris Reksņa. J. SILICKA foto

Tādi ir skaitļi, kas raksturo kolhoza «Jersika» cūkkopības nozari kopumā un Vladislava Sudņika vadīto kompleksu tieši. Jāpiebilst gan, ka tas ir pirmais un vienīgais cūkkopības objekts saimniecībā. Kolektīvs, kas tur strādā, nav liels: astoņi cūkkopji, viens palīgstrādnieks, kā arī pats fermas vadītājs. Taču rentabilitātes līmenis un fakts, ka peļņa tuvojas simts tūkstošiem rubļu, apliecina viņu stabilitāti un spējas labi strādāt nebūt ne teļamos apstākļos.

Kā ir gājis pagājušajā gadā? Barības, protams, nebija tik, cik vajadzētu, lai varētu strādāt neknapnoties. Ar to, ko iedeva kolhozs, varēja saražot tikai apmēram 160 tonnas gaļas. Gada rezultāts ir 187 tonnas. Arī tās «lekšas» tonnas taču nav nokri-

tušas no zila gaisa. Ja cūkām nav ko silēs likt, tad klāt nāk parasti nevis kilogrami, bet gan skanīgi kvieciņi. Vajadzēja tauti, ekonomēt, kombinēt. Pavasarī cūcēni garšīgi sukāja lekšā rapsi, jauno āboliņu. Vasarā, cik kārojās, varēja ēst zāles atālus. Bet rudenī turpat pie fermas ielika divsimt tonnas skābarības. Šī govīskā barība cūkām garšo tīri labi. Nav jāuztraucas arī par pēcnācēju veselību, jo plānoto 2100 sivēnu vietā pieaugums sasniedza 2370.

Cūku skaits kompleksā svārstās no pusotra tūkstoša līdz 1600. Turpmāk paredzams ruskāšo ganāmpulku samazināt. Tas viss — barības dēļ, jo no valsts fondiem saņemto koncentrātu ir krietni par maz, bet paši vēl nespēj izaudzēt tik, lai pietiktu

tonnas, telpās tad bija maksimāli noslogotas.

Apstākļi fermā nav nekādi spožie. Tā ir kādreizējā karjera vieta, tagad līdzena iedobe, kurā no tuvējām nokalnītēm saplūst lietus, sniega un visi citi ūdeņi. Satek un tā arī galda vasaru, kad saulīte izsausēs. Kopēji visu laiku nešķiras no garajiem gumijas zābakiem. Cilvēkiem ir grūti. Visi to labi zina, bet mierīgu prātu neliekas ne zinīs. Un ne jau kolhoza vadība te ir tik daudz vainojama, cik valsts vienaldzīgā nostāja. Sak, lai jau tie cūku, govju un visi citi gani klusībā pukst, kā tikai valstij izdevīgi.

Izdevīgi gan — par grūtu un melnu darbu maksāt 250 vai 300 rubļus un skandināt, katas ir vairāk nekā vidēji valstī. Cūk-

Kad kantora speciālisti nolika priekšā savus aprēķinus (par pamatu ņēma pagājušā gada janvāri, kad fermas ieņēmumi sasniedza 27 tūkstošus rubļu), tad bija redzams, cik jāatdod par barību, cik par elektroenerģiju un tā tālāk, tad vēl tika skaidri un gaiši pateikts, ka 35 procenti jāatskaita vispārējām izmaksām. Kas tās tādas. Isti ir, fermas laudim vēl tagad nav skaidrs. Tikai vienu gan viņi saprata. Pēc tādas rekināšanas jaunie rentnieki jau pirmajā mēnesī paliktu kolhozam parādā. Lūk, bankrots uz līdznes vietas.

Tāda nu ir tā mūsu saimniecīšana... Cilvēki strādā, dod kolhozam peļņu. Bet tas, ka varētu strādāt vēl ražīgāk, šķiet, nevienam neinteresē. Atliek gaiša cerība — tā ir tikai pagaidām.

L. KIRILLOVA

Jūs griezāties redakcijā

Instrukcija aizliedz

Lūk, ko ar laikraksta starpniecību Jēkabpils autobusu parka direktora vietnieks I. Lavrinovičs atbild Rauniešu ciema ie-

dzīvotājam Kazimīram Vilcānam par jaunas autobusu pieturas ierīkošanu starp pieturām «Kazuļi» un «Promi».

«Pamatojoties uz instrukciju «Par pasažieru pārvadājumiem Latvijas PSR teritorijā», starpplisētu maršrutu autobusu pieturu tiek izvietotas piecu kilometru attālumā viena no otras.

Attālums starp pieturām «Kazuļi» un «Promi» ir 3,1 kilo-

metrs. Ierīkot šeit vēl vienu pieturu ir nemērķtiecīgi.

Neiebilstam, ja ciema Tautas deputātu padome izlems jautājumu pārvietot vienu no minētajām pieturām uz Pirtņiekēm. Vairbūt tā tur tiešām ir vairāk nepieciešama».

Vārds — lasītājam

Darbam dzimu, darbam augu...

Latviešu tautai svēts darba mīlestības tīkums. To vecākās paaudzes kā stafeti nodeva nākamajām paaudzēm.

Vienmēr godā un cienā bija arāja, zemes kopēja darbs, tādēļ tam latviešu tautas dainu purā ierādīta nozīmīga vieta. Zeme latviešu zemniekam vienmēr bija iztikas un labklājības pamats.

Gadu ritumā šo seno patiesību piemirsa un pret zemi sāka izturēties kā pret neizsmeļamu avotu, no kura var smelt un smelt... Tā rezultātā sākās zemes masveida izsaimniekošana, zemes struktūras un auglības noplicināšana.

Sāda nepārdomāta attieksme pret zemi izkaisīja vēja ziedus plašās lauksaimnieku paaudzēs. Tukši kļuva veikalu plaukti. Pārbūves periods iezīmē po-

zītīvas vēsmas cilvēku domāšanā, radikāli izmaina attieksmi pret zemi. Sākas jaunu ceļu meklējumi lauksaimniecībā, zemes atveseļošanā.

Minēto pārmaiņu rezultātā arī radusies jaunsaimnieku kustība, kas kļūst arvien plašāka un populārāka. Cik dziļas saknes tai, to rādīs laiks, kas izdarīs savas korektūras.

Kolhozā «Sīlukaļns» pašlaik jau ir 9 jaunsaimnieki ar kopējo zemes platību — 200 hektāru.

Viens no pirmajiem iniciatoriem — Jānis Trūps — jaunajos darba apstākļos saimnieko jau gadu, tādēļ ir iespējams izdarīt vairākus secinājumus par pirmajiem panākumiem, grūtībām, runāt par problēmām, kas

raksturīgas visiem jaunā ceļa gājējiem.

Jaunsaimnieki atgriezās uz Trūpu ģimenes saimniecības Ārijas vectēva mājām, kuras bija atstājuši stagnācijas gados. Vectēva kādreiz rūpīgi iekoptā saimniecība neviensmilīgi raudzījās uz saviem «pazuđušajiem dāļiem». Dzīvojamā māja bija sabrukusi, kūlīj nebija jumta, taču no akmens veidotie mūri izturēja. Tos vectēvs pats bija cēlis, viņam bija laba slava plašā apkārtnē.

Nu viss bija jāšak no jauna. Saimnieks Jānis Trūps — bijušais Viļānu selekcijas un izmēģinājumu stacijas traktorists — ātri lejtās jaunajos darba un dzīves apstākļos, izremontēja kūli, uzcelta pagaidu dzīvojamā māja, iegādājās lopus.

Jaunajiem saimniekiem valsts aizdeva naudas līdzekļus (ilgtermiņa aizdevumu — 20 tūkstošus rubļu, bezprocentu budžeta aizdevumu — 9 tūkstošus rubļu) darba uzsākšanai.

Pašlaik saimniecībā jau ir divi traktori, piekabīnāmais inventārs, mēslu ārdītājs, cita tehnika.

Saimnieces Ārijas — bijušās Viļānu sadzīves pakalpojumu

kombināta audējas — ricībā 5 slaucamas govīs, pulcīnš jauno, cūkas, aitas.

Jaunsaimnieki cer, ka tuvākajā laikā uz valsts rēķina uzsāks plašus meliorācijas darbus. Projekts tam jau ir gatavs. Saimnieks domā, ka lielāks labums būtu no vajējiem grāvjiem, jo tā valsts ietaupītu daudz līdzekļu.

Uz valsts rēķina plānota jauna elektriskā līnija. Arī ceļu remonts tiks veikts uz valsts rēķina.

Kolhoza palīdzību jaunie saimnieki vērtē atzinīgi, jo nekad nav atteikts transports, ir pārdotas sēklas, traktors T-74. Pagaidām jaunās saimniecības ienākumi ir pieticīgi, taču tuvākajos gados tā nesis peļņu, atmaksāsies ieguldītie naudas līdzekļi.

Sogad tiks uzcelta liela lopu ferma, dzīvojamā māja, šķūnis, pirts, lai varētu dzīvot mājīgi un turīgi.

Aktīvi saimniecības darbos iesaistīti bērni. Meita Sarmīte mācās Viļānu vidusskolas 11. klasē, gatavojas iestāties Latvijas Universitātē. Dēls Mārtiņš mācās 7. klasē, pēc Sīlukaļna devīngadīgās skolas beigšanas

mācīsies Cēsu arodskolā par traktoristu un mašīnistu, sekos tēva pēdās. Mazākā meita Liliņa mācās 1. klasē. Mājās viņa aprūpē teļus, suņus, vistas.

Jautāju saimniekam: — Kādas, jūsuprāt, problēmas nepieciešams atrisināt ar vadošo iestāžu palīdzību?

— Pagaidām ne visi solījumi tiek pildīti. Vajadzīgos celtniecības materiālus var dabūt ar lielām grūtībām, arī citāda veida palīdzība bieži vien ilgi jāgaida.

— Kā jūs skatāties uz sava darba perspektīvu?

— Protams, pozitīvi. Optimisms vienmēr nepieciešams. Darba panākumus nosaka darba mīlestība, kuras mūsu ģimenes pietiek. Jāciens daba, no kuras mēs visi esam atkarīgi.

— Ko jūs gaidāt no jaunā parlamenta?

— Es, tāpat kā visi jaunsaimnieki, gribu, lai juridiski būtu nodrošinātas mūsu tiesības uz zemi, lai mūsu ieguldītais darbs būtu vajadzīgs un noderīgs nākamajām paaudzēm un lai lauksaimniecībai solīta prioritāte būtu ne vārdos, bet darbos.

Pie Trūpu ģimenes viesojās
V. MATISĀNS (Sīlukaļnā)

Informē 02

Bīstama tendence

1990. gada sākums rajona iekšlietu nodaļai bija pavisam neparasts, līdzīgi laika apstākļiem. No janvāra pirmajam dienām pār rajonu pāršalca varmācīgu noziegumu vilnis, kas saistīts ar miesas bojājumiem, cietušo nāvi. Arī kriminālpasaulē nebija vērojama ziemas gūla. Iepriekšējos gados pirmie kriminālnoziegi tika reģistrēti februārī, bet šogad šāds pārtraukums nebija vērojams.

Tūlīt janvāra pirmajā nedēļā lika nozāgāt autorierpes diviem makšķerniekiem — amatieriem, kuri ieradās pie Cirišu ezera un novietoja transportu kempinga apkaimē Aglonas ciematā. Šī zādzība ir bez jebkādiem objektīviem pierādījumiem, tomēr acīmredzama un līdz šodienai vēl nav atklāta. Analogas zādzības notiek regulāri: apzog automašīnas, zog autotransporta līdzekļus, kas atrodas ezeru krastos, un parasti, ņemot vērā apstākļus, kādos šīs zādzības notiek, tās netiek atklātas. Tātad pirms makšķerēšanas jāpdomā transporta novietošana.

Ja runājam par varmācīgajiem noziegumiem pret personām, tad tas ir likumsakarīgs process: Jo viscaur: laikrakstos, televīzijā, kino, sarunās pēdējā laikā tiek plevērsta pastiprināta uzmanība tematiem, kuros vienā vai otrā veidā ir varmācības kulis. Pirmkārt, tie ir video un kino, visāda veida grāvēji, citas detektīvžanra filmas, presē un televīzijā — notikumi dienvidos un citās PSRS vietās. Tas viss negatīvi ietekmē cilvēka psihu. Šādā veidā tiek degradēta apziņa. Šādā aspektā nedrīkst ņemt vērā arī to varmācības propagandu, ko veic ekstrēmiski noskaņotas personas. Nekādi aicinājumi būt saprātīgiem, kā mēs redzam, nelīdz. Viss ir atkarīgs no sociālā politiskās situācijas, no daudziem ekonomiskiem, etniskiem un citiem apstākļiem. Katram atsevišķam reģionam šie

apstākļi ir savi. Tas nozīmē, ka milicija ir spējīga likumpārkāpumiem stāties pretī līdz zināmai robežai, bet pēc tam, neatkarīgi no tās darba efektivitātes, process var kļūt nekontrolējams, ja neiedarbošies visa valsts politiskā un ekonomiskā struktūra, katrā atsevišķā teritorijā.

1990. gada divu mēnešu laikā ir noticis 51 noziegums, septiņi no tiem — neatklāti. Ipaši uztrauc noziegumi, kas saistīti ar autotransporta zādzību, jo tā izmantošanas sezona šogad netika pārtraukta.

Otra sarežģīta problēma — cīņa ar spekulāciju, pieaugot ikdienas pieprasījuma preču deficītam. Visi «karstie punkti» milicijai ir zināmi, trūkst tikai spēku un līdzekļu, lai uzreiz, vienā stundā dotu iznīcinošu triecienu spekulācijai, tirdzniecības pārkāpumiem.

Pie teiktā uzskatu par nepieciešamu minēt konkrētus piemērus.

Janvāra sākumā nepilngadīgais Ivans Pēteris d. Jegorovs no Līvāniem bez iemesla piekāva pilsoni D., šādā veidā izdarot jaunprātīgu huligānisku rīcību, kas tiek kvalificēta kā smaigs noziegums.

Pie kriminālatbildības tiek saukts Līvānu iedzīvotājs Laimdotis Edmunda d. Rullis par slepkavību dzēruma stāvoklī Rudzētis.

Pie kriminālatbildības tiek saukts Stabuņnieku pagasta iedzīvotājs Mihāls Komļevs par pilsona G. slepkavību.

Pie kriminālatbildības tiek saukts Rudzētu pagasta iedzīvotājs Imants Vēvers par nodarītajiem smaigiem miesas bojājumiem pilsonim V. no Rudzētiem.

Vasilijis Krotovs, Silajāņu pagasta iedzīvotājs, atrazdamies Preiļos, nodarīja vidēja mauguma miesas bojājumus pilsonim S.

Par 17. janvāri izdarīto personīgā īpašuma zādzību pilsonei S. un pilsones S. izvarošanu atzūrēti Preiļu pilsētas iedzīvotāji Luka

Tumaševičs un Nikolajs Čubrevičs. Preiļu rajona prokuratūra veic izmeklēšanu.

11. janvāri līvānietis Aleksandrs Smirnovs, būdams reibuma stāvoklī, bez zināma iemesla piekāva nepilngadīgo T., izdarot huligānisku pārkāpumu.

Par pultis «Sonnor» zādzību no rajona kultūras nama glabātuves pie kriminālatbildības tiek saukts Aizkaines iedzīvotājs Guntars Līvmanis.

Uģis Sparāns un viņa cietiņš no Minskas Aleksandrs Tarasevičs nozaģa pilsonim V. piederošās mašīnas autodetaļas, šādā veidā radot viņam materiālo zaudējumu.

9. janvāri preiļietis Aleksandrs Lavrenovs aizdzina no Līvāniem automašīnu.

6. janvāri Rožupes pagasta iedzīvotājam Pēterim Vjaksēm konfiscēts šaujamoču arsenāls — medību bise, karabīne «Mausers» un tam nepieciešamās patronas, kas derīgas šaušanai.

Rajona sadzīves pakalpojumu kombināta Ārdavas pieņemšanas punkta vadītāja Alevtīna Astratova piesavinājās vairāk nekā 2000 rubļu, izmantojot savu dienesta sāvokli.

Raiņa kolhoza traktorists V. Brončevičs nozaģa saģatavoto maiku.

Noslēgumā gribētos pateikt siltus pateicības vārdus Preiļu rajona patērētāju biedrību savienības vairumtirdzniecības bāzes autovadītājam Aleksandram Naglinskim, kurš izpildīja savu pilsona pienākumu, novēršot riepju zādzību automašīnu stāvētā, un palīdzēja tiesiskās kārtības sargāšanas orgāniem notvert zagļus — Līvānu pilsētas iedzīvotājus Valēriju Bogdanovu un Georgiju Stolarovu. Pašlaik tiek izmeklēta viņu noziedzīgā darbība.

N. MAKSIMOVS.

Preiļu rajona izpildkomitejas iekšlietu nodaļas priekšnieka vietnieks

Redaktors P. PIZELIS

TV VIĻŅA

13. marts

18.00 — Zinātnes pasaule. 18.30 — Koncertfilma. 19.00 — Ekonomikas aktualitātes. 19.30 — Zinas. 19.35 — Zinas krievu val. 19.40 — Džeza mūzika. 20.20 — «Labu nakti, mazuli!» 21.00 — «Panorāma». 21.35 — Cienisim vārdus. 21.40 — Mākslas filma «Robinsonāde jeb mans angļu vecētīns».

14. marts

7.45 — «Labrīt!» 8.10 — Cienisim vārdus. 8.15 — Koncerts 8.45 — Multiplikācijas filma. 9.15 — «Veselība». 9.45 — TV skolēniem. 10.05 — Mēs — baltieši. 18.00 — Mākslas filma. 19.00 — Zinas. 19.05 — Zinas krievu valodā. 19.10 — Cilvēks un zeme. 19.55 — Videokanāls. 20.20 — «Labu nakti, mazuli!» 21.00 — «Panorāma». 21.35 — Atzīmēšanas vilnis. 23.05 — Zinas.

15. marts

7.45 — «Labrīt!» 8.10 — Cienisim vārdus. 8.15 — Koncertfilma. 8.45 — Multiplikācijas filma. 18.00 — TV skolēniem. 18.40 — Zinas. 18.45 — Zinas krievu valodā. 18.50 — Dabas milotājiem. 19.20 — Tautas kontrole informē. 19.50 — Lietuvas filharmonija. 20.20 — «Labu nakti, mazuli!» 21.00 — «Panorāma». 21.35 — Dialogi.

16. marts

7.45 — «Labrīt!» 8.10 — Koncertfilma. 8.50 — Multiplikācijas filma. 9.00 — Dabas milotājiem. 18.00 — Zinātnes pasaule. 18.30 — Zinas. 18.35 — Zinas krievu valodā. 18.40 — Koncerts. 19.20 —

17. marts

9.00 — Zinas. 9.15 — Programma bērniem. 10.15 — Koncertfilma. 11.05 — Dokumentālās filmas. 11.50 — Ekrānā — daļiņas. 12.00 — Nedēļas panorāma (krievu val.). 12.30 — No kultūras vēstures. 13.00 — Sagaidot nacionālo dziesmu svētkus. 14.00 — Nacionālā skola. 14.45 — Muzikālais video. 15.20 — Lietuvas TV videofilma «Palaidni». 16.40 — Multiplikācijas filma. 16.50 — Par liecinieku aicinā vēsturi. 17.30 — Kino pasaule. 18.30 — PSRS čempionāts futbolā «Zalgiris». «Dinamo» (Maskava). 20.15 — «Labu nakti, mazuli!» 21.00 — «Panorāma». 21.35 — Cienisim vārdus. 21.40 — Mākslas filma «Noziedznieks atstāja ziedus». 22.40 — Zinas.

18. marts

9.00 — Zinas. 9.15 — Reliģisks raidījums. 9.35 — Svētdienas rītā. 11.35 — Mūsu valoda. 12.05 — Svētdienas mūzika. 12.55 — Filma bērniem. 14.20 — Nacionālās premijas laureāti. 14.30 — Nedēļas panorāma (poļu val.). 15.00 — Konkurss «Dziesma-dziesma-90». 17.30 — Multiplikācijas filma. 17.40 — Lietuvas vēsture. 18.10 — Koncerts. 18.40 — Kooperācija šodien un rīt. 19.40 — Laikmetu griežos. 20.30 — «Labu nakti, mazuli!» 21.00 — «Panorāma». 21.35 — Programma jaunatnei.

RAJONA KINOTEĀTROS

«EZERZEME» (Preiļos) (tel. automātiskais atbildētājs — 22013)

14. martā — «Karalis Kongs» (ASV), 1. un 2. sērija. 15. martā un 16. martā — «Volstrita» (ASV), 1. un 2. sērija. 17. martā un 18. martā — «Tūristu bāze «Vilkrikle»» (Čehoslovākija). 19. martā — «Atgriešanās brīvībā» (Indija). 20. martā — «Viss acgārnī» (Indija), 1. un 2. sērija. 21. martā un 22. martā — «Aelita, neuzmāciet vīriešiem» («Mosfilm»). 23. martā — «Brāli, atrodi brāli...» (A. Dovženko st.). 24. martā — «Mazā Vera» (M. Gorkija st.), 1. un 2. sērija.

«ATPŪTA» Līvānos (tel. automātiskais atbildētājs — 43381)

14. martā — «Bēģšana» (Francija). 15. martā un 16. martā — «Izliktais meklē mīteklī» (Itālija). 17. martā — «Lellite» («Mosfilm»), 1. un 2. sērija. 18. martā — «Karalis Kongs» (ASV), 1. un 2. sērija. 19. martā un 20. martā — «Volstrita» (ASV), 1. un 2. sērija. 21. martā un 22. martā — «Tūristu bāze «Vilkrikle»» (Čehoslovākija). 23. martā — «Atgriešanās brīvībā» (Indija). 24. martā — «Viss acgārnī» (Indija), 1. un 2. sērija.

CIENIJAMIE VĒLETĀJI!

16. martā plkst. 18.30 Preiļu rajona partijas komitejas zālē vēlēšanu tikšanās ar LPSR tautas deputātu kandidātiem Preiļu 160. vēlēšanu apgabalā: LU docenti, ekonomisko zinātņu kandidāti VALENTINU ZEILI, agrofirmas ģenerāldirektora vietnieku, siera rūpnīcas direktoru VIKTORU SOLOVJOVU.

Aicinām uz sarunu visus Preiļu 160. vēlēšanu apgabala vēlētajus.

Vēlēšanu komisija

CIENIJAMIE VĒLETĀJI!

Šī gada 15. martā plkst. 17.30 Līvānu kultūras namā notiks tikšanās ar Latvijas PSR tautas deputātu kandidātiem NORMUNDU BEĻSKI un JĀNI SALENIEKU.

Kandidāti: jūs iepazīstinās ar savām pirmsvēlēšanu platformām, atbildēs uz jautājumiem. Tiks uzklauti vēlēšanu novēlējumi.

Vēlētāji! Aicinām aktīvi iesaistīties kandidātu pirmsvēlēšanu apspriešanā! Tikšanās ar viņiem jums palīdzēs 18. martā pārliecināši atdot savu balsi par labāko kandidātu.

Līvānu 161. vēlēšanu apgabala vēlēšanu komisija

KOKSNES APSTRĀDES ASOCIĀCIJA «KOKS»

pieņem pasūtījumus balķu pārzāģēšanai.

Darbs un piegāde ar asociācijas transportu pēc valsts cenām.

Invalīdiem, daudz bērnu mātēm un vientuļajām mātēm ir 20 procentu atlaide.

Pasūtījumus pieņem rakstiski: Līvānos, pasta kastīte «Koks», vai pa tālruniem: 44586, 44021 (pēc plkst. 17.00).

17. martā aicinām visus strādāt gribošos un varošos uz TALKU, lai sakoptu J. Raiņa muzeja apkārtni.

Izbrauksana plkst. 9.00 no komjaunatnes rajona komitejas.

Vakarā — kultūras programma.

Izziņas pa tālruni: 21282 (dienā), 21710 (vakarā).

LLKJS Preiļu RK Jaunatnes centrs «Tonuss»

CIENIJAMIE PIRČEJI!

Republikas televīzijā šī gada 4. janvāri izskanēja informācija, ka Anglijā ražotās ziepes «Butermilks Odeks» esot paredzētas liķu mazgāšanai. Pēc šīs informācijas pircēji atteicās no šo ziepju pirkšanas.

Paziņojam, ka Rīgas taukvielu kombināta laboratorijā izdarītā analīze rāda — tās ir augsti kvalitatīvas tualetes ziepes, kuras pilnībā atbilst tualetes ziepju standartam Nr. 18-236-78. Arī uz iepakojuma un cenrādī norādīts, ka tās ir tualetes ziepes, tāpēc uztraukumam nav pamata.

Preiļu patērētāju biedrība

PARDOD braucamu zirgu Jaunaglonā. Madelāns. Telefons — 17735.

PAZUDIS medību suns — taksis ar rudu spalvu. Lūdz pret atalgojumu zinot pa tālruni: 21330.

PARDOD māju ar saimniecības ēkām, dārzu, blakus ezeram, Aglonas ciematā, Daugavpils ielā 28.

Izsakām vissirsnīgāko pateicību Kirova kolhoza valdei un personīgā valdes priekšsēdētājam Bronislavam Latžānam par sniegtu atbalstu un palīdzību, izvadot pēdējā gaitā mūsu dārgo Pēteri Elstu.

Siēva, dēls

Bet māte nāk, tik vienkārša un svēta, kā sirma parādība māte preti nāk, Var visu atkārtot, vien mātī — ne.

(A. Pormale)

Dalām bēdu smagumu un izsakām līdzjūtību Jānim Brokam, pavadot MĀTI kapu kalnā. Stabulnieku iecirkņa mehānizatori

Skumji noliec galvas sirmie bērzi, Pūpolzaros sabirst dzīves stāsts, Pāri nošalc pavasara elpa, Jāškira, kaut šķirties ir tik žēl.

(Z. Purvs)

Dalām bēdu smagumu ar piederīgajiem, ALFONU KURMU smiltājā izvadot.

K. Marksa kolhoza valde un arodkomiteja

Lai tēva mīlestība visos ceļos vada, Lai tēva mīļš jums jaunu spēku dod, Lai labā apkļususi sirds vēl ilgi Teic padomus un ceļa maizi dod.

(J. Silazars)

Izsakām līdzjūtību Jānim un Venerandai Upenlekiem, TĒVU smiltājā izvadot.

Darba biedri Silūkalmā

Lauj pie tavām klusām rokām Vēl tik mirkli vaigu glaust, Cauri pālšai sāpju migļai Senos saules ritus ļaust.

(A. Krūklis)

Sērojām kopā ar mūsu kolektīva darbinieci Lidiju Vasiļonoku, TĒVU kapu kalnā izvadot. Zooveterinārie darbinieki

Kā senāk ziedēs čerīnkūms aiz loga, Kā senāk smaržos baltais ābolīns, Bet sētas vārtos sagaidīt vairs nenāks māte, Un galvā nevirzēs vairs baltais lakatiņš.

(Z. Purvs)

Izsakām dziļu līdzjūtību Jānim Brokam, no MAMUĻAS uz mūžu atvadoties.

Kirova kolhoza mehāniķu kolektīvs

Ar bērniem, mazbērniem un padarītiem darbiem Tu paliec šai pasaulē un mūžībā. (E. Vēveris)

Skumju brīdī esam kopā ar Lidiju Vasiļonoku, TĒVU smiltājā izvadot.

Māskaviešu un Pelēču cūku fermu kopēju kolektīvs

Tu esi katram viena, tomēr tikāvi viena, Pie kuras kā pie saules bērni turas klāt, Un tāpēc ir tik grūti, zaļām skujām birstot, Uz mūžu smagai zemei atdot tevi, māt.

(V. Zariņš)

Dalām bēdu smagumu ar Bronislavu un Jāni Brokiem, no MĀTES uz mūžu atvadoties. Kirova kolhoza valde

Tu projām aizgāji klusi — Tāda mīla, balta, Zem gadu nastas nogurusi.

(A. Grava)

Skumstam kopā ar Ilmāru Jaševiču, MĀTI smiltājā pavadot. Preiļu rajona apvienības «Rāžība» kolektīvs

LAIKRAKSTA PUBLICITĒS MATERIĀLI NE VIENMĒR ATSPĒGULO REDAKCIJAS VIEDOKLI. PAR PERSONU VĀRDU UN UZVĀRDU, VIETVĀRDU, SKAITĻU UN FAKTU PĀRBAUDĪTĪBU ATBILDO RAKSTU AUTORĪ.

MOSU ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

REDAKCIJAS TĀLRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietniece izdevumam krievu valodā — 22154, atbildīgā sekretāre — 21996, partijas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 21769, redaktora vietniece, agrorūpnieciskā kompleksa un sporta nodaļa — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļa — 21985, fotokorespondents, vēstulju, jaunatnes un skolu dzīves nodaļa — 22203, korektori, grāmatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražotājas apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpils, Valkas ielā 1). Izdevniecība «Avīze» (Rīga, Kr. Valdemāra ielā 105). Viena nois. Iespiedloksne. Orsetiespiedums. «Latvian Reporter» («Авиза Латвии») Глобта Пресс-Сити» района на латышском языке.

Metiens 14 098 eksemplāru (latviešu valodā — 10 130 eks., krievu valodā — 3 968 eks.). Indekss 68169.